

Dosarul nr. 3ra-1277/2018

prima instanță, Judecătoria Soroca, sediul Central: Gh. Purici
instanța de apel, Curtea de Apel Bălți: Iu. Grosu, A. Ciobanu, A. Garbuz

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mustăță Nicolae împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă,

împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți prin care s-a respins cererea de apel declarată de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 07 februarie 2018 a Judecătoria Soroca, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 21 septembrie 2017, Musteață Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a activat în organele procuraturii începând cu 1 noiembrie 1971 și până la 28 martie 2007. Începând cu 06 noiembrie 1998, a beneficiat de dreptul la pensie, fiind în funcție de procuror – șef al Procuraturii raionului Soroca, la atingerea vârstei de 50 de ani, fiindu-i stabilită pensia pentru vechime în muncă ca procuror calculată în proporție de 80 % față de salariul funcției de procuror.

A menționat că, conform prevederilor art. 34 alin. (6) din Legea cu privire la Procuratură nr. 118-XV din 14 martie 2003 a beneficiat de recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu.

Reclamantul a indicat că, de asemenea a beneficiat și de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă odată cu majorarea generală a salariului procurorilor în

exercițiu, conform prevederilor art. 73 alin. (8) din Legea cu privire la Procuratură nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008, faptul dat fiind confirmat și de către pârât în scrisoarea de răspuns la cererea sa.

Conform Legii nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea legii nr. 355 din 23 decembrie 2003 „Cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar” salariul procurorului s-a majorat cu 35%, care se efectuează începând cu 01 ianuarie 2013 (Monitorul Oficial nr.69-74 art.225).

Potrivit art. 29 din Legea nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începând cu 01 august 2016 salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținându-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror.

Astfel, conform art. 51 alin. (2) lit. c) și art. 52 lit. d) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, salariul de funcție al procurorului- șef teritorial cu o vechime în funcție de procuror de peste 12 ani este în mărime de 3,15 salarii medii pe economie, beneficiază de un spor în mărime de 9% față de salariul de funcție.

A specificat reclamantul că, fără a ține cont de prevederile legale menționate, Casa Națională de Asigurări Sociale din motive neîntemeiate nu a efectuat în termenii respectivi recalcularea pensiei, astfel lipsindu-l de dreptul dobândit licit.

Reclamantul a precizat că, nefiind de acord cu acțiunile organelor de asigurare, s-a adresat cu o cerere prealabilă către Casa Națională de Asigurări Sociale prin care a solicitat restabilirea în dreptul privind recalcularea pensiei în legătură cu majorarea salariului procurorului în funcție, drept de care a fost lipsit începând cu anul 2012.

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. M-1479/17 din 29 august 2017, recepționat la 04 septembrie 2017, a fost informat că cererea sa prealabilă a fost respinsă pe motiv că prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative a fost modificat art. 73 al Legii cu privire la Procuratură și abrogate aliniatele 3-10 din art. 73. Astfel începând cu 01 iulie 2011 procurorii au dreptul la pensie conform Legii privind sistemul public de pensii. Potrivit art. 46² al Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, asiguratul care a atins vârsta menționată la alin. (2) și confirmă stagiul de cotizare prevăzut la alin. (3), din care cel puțin 15 ani în funcția de procuror, are dreptul la pensie în proporție de 75% din suma tuturor plăților lunare asigurate ale procurorului în exercițiu în ultima funcție deținută.

Întru actualizarea mărimii pensiei, în corespundere cu art. 13 al Legii nr.156-XIV din 14 octombrie 1998, pensiile se indexează anual la 01 aprilie.

Totodată i-a fost comunicat că în urma indexărilor efectuate în anii 2012 - 2013 quantumul pensiei sale, de la 01 aprilie 2017 constituie 5 342,48 lei lunar, iar în conformitate cu art.33 al Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 recalcularea pensiei se efectuează numai în cazul apariției unor circumstanțe noi referitoare la

stagiul de cotizare, venitul asigurat ce au avut loc până la acordarea drepturilor la pensie, concluzionând că temei legitim de recalculare a pensiei nu este.

A menționat reclamantul că, reieșind din refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale a realizat că i-a fost calculată pensia începând cu 01 iulie 2011, aplicându-se mecanismul general de stabilire și indexare a acesteia.

A relevat reclamantul că, consideră că, Casa Națională de Asigurări Sociale la examinarea cererii prealabile nu a determinat corect raportul juridic existent și nu a luat în considerație toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a cererii. Or, la momentul apariției raportului juridic erau aplicabile alte acte normative, iar prevederile legislației noi nu au efect retroactiv, încălcându-i astfel dreptul său dobândit la momentul stabilirii pensiei și care nu poate fi restrâns pe viitor, iar toate modificările operate ulterior în actele legislative care reglementează modul de calculare a pensiilor procurorilor au efect doar pentru procurorii, care vor beneficia de pensii după punerea în aplicare a modificărilor respective.

Solicită Musteață Nicolae a recunoaște ca fiind ilegal refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. M-1479/17 din 29 august 2017, obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă ținându-se cont de majorarea generală a salariului procurorului în funcție, cu recalcularea și achitarea pensiei la fiecare dată de 01 a lunii, în care a fost și va fi efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiu.

Prin hotărârea din 07 februarie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central acțiunea depusă de Musteață Nicolae a fost admisă integral și s-a dispus a considera neîntemeiat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. M-1479/17 din 29 august 2017, s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să-i recalculeze lui Musteață Nicolae pensia pentru vechime în muncă reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului șef al raionului Soroca.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să-i recalculeze lui Musteață Nicolae pensia pentru vechime în muncă reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului șef al raionului Soroca, cu recalcularea pensiei ținându-se cont de majorarea generală a salariului procurorului în funcție începând cu 05 aprilie 2013 după creșterea salariului cu 35% și începând cu 01 august 2016, după creșterea salariului potrivit art. 60 din Legea cu privire la procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 (în vigoare din 01 august 2016).

La data de 03 martie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.63), în interiorul termenului prevăzut de art. 362 alin. (1)-(2) Codul de procedură civilă, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel împotriva hotărârii din 07 februarie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central, suplimentat la data de 19 aprilie 2018, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Musteață Nicolae împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă.

Prin decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins cererea de apel declarată de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 07 februarie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central.

La 17 iulie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.107), Casa Națională de Asigurări Sociale, a declarat recurs împotriva actelor judecătorești ale instanțelor ierarhic inferioare, solicitând admiterea acestuia, casarea decizie din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 07 februarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

La 26 iunie 2018, Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei din 17 mai 2018 (f.d. 97).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, la 17 iulie 2018, împotriva deciziei instanței de apel din 17 mai 2018, este depus în termen, în situația în care conform avizului de recepție nr. DS3100053785AS, anexat la materialele dosarului, se confirmă că Casa Națională de Asigurări Sociale a recepționat decizia contestată la 29 iunie 2018 (f.d. 98).

În motivarea recursului s-a invocat că instanța a interpretat în mod eronat legea.

Ilegalitatea actelor instanțelor ierarhic inferioare se impune, deoarece concluziile instanțelor expuse în actele contestate sunt ilegale și contradictorii cu circumstanțele de fapt ale cauzei, iar la adoptarea lor instanța a încălcat și aplicat eronat normele de drept material.

Recurentul a mai menționat că instanțele nu au apreciat faptul că noile prevederi legale au exclus posibilitatea recalculării pensiei procurorului în demisie în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, însă legislatorul a prevăzut și a acordat o substituie echitabilă în acest sens, prin faptul că pensia procurorilor se indexează anual la data de 01 aprilie, conform art. 13 al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 20 august 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Musteață Nicolae, reprezentat de avocatul Igor Grosu, prin referința depusă la 10 septembrie 2018, a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Casa Națională de Asigurări Sociale în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge

la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat